

[Viggo Starcke.]

Industrirådet og til den nuværende finansminister, om de to regeringspartier har modtaget økonomiske tilskud fra den kreds af mænd, som er økonomisk interesseret i, at toldsatserne sættes i vejret, og som agiterer derfor.

Det er lykkedes konservatismen at vinde den mest reaktionære af venstres ministre, den højtærede finansminister, som nu pludselig er begyndt også at proklamere, at der skal være samtidighed mellem liberaliseringen og forhøjelsen af tolden, hvorved man jo modvirker liberaliseringen. I forslaget til lov om ændringer i loven om toldafgifterne har man, som tidligere ærede talere har påvist, en sådan lang række ændringer, at man må have lov til at rette det direkte spørgsmål til den højtærede finansminister: Hvor har egentlig finansministeren alle disse ideer fra? Hvem er det, der informerer ham og inspirerer ham? Modtager han sådanne gode indskydelser og åbenbaringer, eller er der en forbindelse med de kredse, som har interesse i, at disse forslag bliver gennemført?

Såvidt jeg ved, har dette lovforslag været forelagt den svenske regering og den norske regering til underretning, inden det blev fremsat. Er det muligt at oplyse det ærede ting: Hvad svarede regeringerne egentlig i Sverige og Norge, hvad syntes de om dette forslag?

Man kan blot tage et par enkelte eksempler. Se f. eks. på position 234, som omfatter skeer, gaffer, tallerkner, fade, artikler til borddækning, artikler, som interesserer enhver husstand, ethvert hjem, enhver husmoder. Her er der foreslået en ad valorem-told, en værditold på 25 pct. I position 233 er knive af jern eller stål sat til en værditold af 10 pct., og hvis der er lidt mere udstyr på dem, en værditold af 25 pct.

I lovforslaget bruges ordene silke, natur-silke og kunstsilke. Jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister: Er der nogen forskel på silke og natursilke? Det kan dog ikke være finansministerens mening, at kunstsilke skal fortoldest efter samme sats som silke eller natursilke? Kunstsilke er hidtil i toldloven blevet betragtet som en luksus, hvilket det aldeles ikke er, idet det meget ofte er både billigere og bedre end bomuld. Industrien sidestiller brugen af kunstsilke med brugen af uld og bomuld, og siden er kunststofferne blevet yderligere forbedret. Oplysningerne står i den danske industriberetning fra 1936, side 92. Jeg vil derfor gerne stille ministeren dette spørgsmål: Hvorfor skal disse kunstprodukter luksus-beskattes? Er der en særlig grund dertil, og er grunden den, at der tales om anlæg af en

kunstsilkefabrik i Jylland? Er det ministerens hensigt at fremskynde dette foretagende ved en ekstrabeskatning af den jævne befolknings forbrug — for kunstsilke er en erstatning for bomuld og indgår i den jævne befolknings forbrug. Kunstsilke og kunstfaser må derfor sidestilles med bomuld, og det bør klart fremgå af forslaget, eller også må ministeren give oplysning om sine motiver, eller hvilke rådgivere der står bag.

I en lang række positioner begyndende med position 156 om garner findes der denne forskel og stigende satser fra uld og bomuld over kunstsilke til natursilke. Det går videre i metervarer med en stadig stigning, her på yderligere 5 pct., og det går videre i klædningsstykker med en endnu stærkere stigning, og det til trods for at disse positioner tidligere har fået stærke toldforhøjelser. F. eks. blev der under besættelsen i 1940 gennemført en forhøjelse af toldsatserne for almindelige klædningsstykker som jakker, frakker, benklæder og kjoler fra en sats af 1 kr. og 95 øre pr. kg helt op til 4 kr. 50 øre pr. kg.

I position 149 forhøjes værditolden på legetøj fra tidligere 10 pct. til 25 pct. Sammenligner man dette med afgifterne på konsumis, chokolade og rød sodavand, tænker man på børnetilskuddene, ser det mærkeligt ud, som det ærede medlem hr. Tholstrup pegede på, at man gennemfører alle disse børnefradrag.

Gummistøvler under position 62 b er et kapitel for sig selv. Der har tolden tidligere været 50 øre pr. kg og skal nu være 7½ pct. af værdien. De danske gummistøvler er velkomne på markedet, men de fineste specialister i gummistøvler, nemlig Vestkystens fiskere, påstår, at de danske gummistøvler kan holde fra 3 til 8 måneder, så er de til at kassere, hvorimod canadiske eller czekoslovakiske gummistøvler, som er en lille smule dyrere, når de kan fås, holder 3—4 gange så længe, hvorfor det er en meget dårlig kapitalanbringelse at købe de danske støvler, så længe de er af den kvalitet, de er.

Jeg kan nævne, at for frihjulsnæv, som er en meget vigtig del af en cykle, og som ikke fabrikeres her i landet, er tolden hævet til det tolddobbelte. Cykler fortoldest med 15 pct., det bliver ca. 30 kr. på en cykle, og det samme gælder cykledele, hvor der er gennemsnitlige stigninger på op til det ti-, elleve- eller tolvdobbelte.

Et kuriøst eksempel er de afskårne blomster i position 322 c. De har tidligere været fortoldest med 4 kr. pr. kg, nu sættes tolden op til 8 kr. pr. kg. Det er oplyst for mig, at